

Отже, релігійна філософія Ж. Марітена – це тонкий сплав традиційних середньовічних філософських ідей та їх інтерпретацій на основі нового концептуального підходу. Католицизм може постійно оновлюватися – ця ідея Марітена виявилася цілком співзвучна загальної офіційній доктрині Католицької Церкви ХХ в. До того ж, філософ влучно продовжив погляди Ф. Аквінського на релігію, і можна із впевненістю сказати, що між ХІІІ та ХХ століттями є міцний зв'язок, незважаючи на часові рамки.

ЛІТЕРАТУРА

1. Маритен Ж. Краткий очерк о существовании и существующем // Проблема человека в западной философии / Ж. Маритен. – М.: Прогресс, 1988. – 552 с.
2. Маритен Ж. Философ в мире / Ж. Маритен. – М., 1994. – С. 60-81.
3. Мотрошилова Н. История философии: Запад - Россия - Схід (книга четверта: Філософія ХХ в.) / Н. Мотрошилова, А. Руткевич. – 2-е вид. – М.: «Греко-латинський кабінет» Ю. Шічалін. – 2003. – 448 с.

Пеляк І.

Науковий керівник – доц. Дідук-Ступ'як Г.І.

УДОСКОНАЛЕННЯ НАВИЧОК ЧИТАННЯ НА УРОКАХ УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ

Навчання української мови, як зазначається у Концепції мовної освіти 12-річної школи, має бути передусім націлене на відродження й подальший розвиток української мови на всьому терені України, формування мовної особистості як гаранта забезпечення й подальшого розвитку національної культури й державності.

Уміння гарно говорити, логічно і чітко формулювати свої думки, послідовно і грамотно викладати їх на папері - потрібні кожній освіченій людині. Відсутність таких умінь часто створює істотні незручності як для самої людини, так і для тих, хто її оточує [1, с.26].

Саме методика навчання на уроках читання і його зміст підпорядковується розв'язанню таких завдань, які визначені шкільною програмою: пізнавальних (засвоєння інформації, що міститься в творах); виховних, у тому числі і завдань розвивального навчання (морально-естетичне, трудове; розвиток мовлення, спостережливості, пам'яті, культури слухання, аналітико-синтетичних умінь — зіставлення, порівняння, узагальнення, доведення, проведення аналогії, стійкої уваги, витримки, терпіння, самостійності, творчих здібностей, навичок самоконтролю і т. ін.); спеціально-навчальних: удосконалення техніки читання (розширення поля читання, кореляція темпу, удосконалення правильних прийомів читання, навичок виразного читання, розвиток мовленнєвого апарату і промовляння, вміння інтонувати речення і т.ін.); розвиток навичок зв'язного мовлення у зв'язку з прочитаним текстом (відповіді на запитання; репродуктивний, вибірковий, стислий і творчий перекази і т.ін.) [3, с.165].

Звідси, метою нашої статті є розкриття можливостей використання різних видів вправ на уроках читання як засобу мовленнєвої діяльності школярів середньої школи у практиці шкіл.

У методиці питання навчання читання завжди займали особливе місце. У всі періоди соціально-політичного розвитку суспільства на перший план виходили різноманітні аргументи на захист особливого значення читання, та незмінним залишається той факт, що саме мистецтво читання стає системоутворюючою основою для формування інформаційно-академічних вмінь.

Саме ці вміння дозволяють людині ефективно орієнтуватися в зростаючих інформаційних потоках, а також вибудовувати власну освітню траєкторію з врахуванням своїх індивідуальних потреб та зростаючих можливостей сучасної системи освіти [4, с.4].

Для досягнення результатів у виконанні цього завдання потрібно активно, цілеспрямовано залучати учнів до читання, шляхом формування їхньої читацької компетенції.

Таким чином, завданнями дослідження виступають розкриття змісту навчання читання, визначення ролі антиципації в процесі читання та шляхів її розвитку, наведення етапів роботи з текстом, послідовного ходу вправ в учнів та розвитку їх мовленнєвої компетенції в цілому.

Навчання читання є складним і тривалим процесом, у якому розрізняють основні дві стадії: підготовчу та стадію зрілого читання.

Підготовча стадія характерна для початкового і середнього етапів навчання і передбачає формування техніки та елементарних умінь читання. Таким чином найпершим завданням при навчанні читання – це навчити сприймати графічні образи слів і повзувати їх із відповідними звуковими образами. Варто наголосити, що навчання техніки читання пов'язане не лише із відтворенням букв, їх сполучень і слів, а й з формуванням здатності учня виокремлювати з тексту наголошені слова, сполучення слів, синтагми, і, спираючись на це, забезпечувати необхідне інтонаційне оформлення речень.

Виокремлюють стадію зрілого читання. Його мета – навчити учнів здобувати інформацію з нового тексту. Зріле читання ґрунтується на раніше сформованих навичках та елементарних умінь. Звичайно це самостійне читання про себе.

